

Sygn. akt IV U 675/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017 r. w Olsztynie

sprawy K. D.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania K. D.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 24 października 2016 roku nr (...)

***oddala odwołanie***

Sygn. akt. IVU 675/16

## UZASADNIENIE

Orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności przy Wojewodzie (...) w E. z dnia 24 października 2016 roku, nr (...).2016 zaliczono K. D. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzenia oznaczonego symbolem O5-R na stałe stwierdzając, że nie spełnia przesłanek z art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.).

Z powyższym orzeczeniem nie zgodził się K. D. wnosząc nie tylko o zaliczenie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, ale i stwierdzenie, że spełnia przesłanki z art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.).

Odwołujący wskazał, że Wojewódzki Zespół Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności ustalił właściwie stopień niepełnosprawności, jednakże niewłaściwie ocenił ww. przesłanki otrzymania karty parkingowej, a odwołujący jest osobą starszą, po kilku operacjach kręgosłupa, posiadającą kłopoty z kręgosłupem i uszkodzonym kolaniem, które sprawia mu ból przy chodzeniu. Podkreślił, że ma znacznie ograniczoną zdolność poruszania się, mimo posiadanej ortozy i brania środków przeciwbólowych, porusza się o kulach.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny :**

K. D. jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym z powodu schorzeń oznaczonych symbolem 05 –R na stałe.

K. D. od kilku lat odczuwa dolegliwości bólowe kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowo -dyskopatycznych. Z powodu w/w zmian 2-krotnie wykonano u niego zabieg (...) (przezskórnej laserowej dekompresji dysku) na poziomie L3/L4 , L4/L5 ( I.2014, IX.2015) oraz zabieg odbarczenia stenozy zachyłkowej kanału kręgowego (VIII.2016). Badanie MR1 kręg. L-S (10.05.2016) stwierdziło zmiany zwyrodnieniowo- dyskopatyczne. Od około 5 lat cierpi na bóle kręgosłupa L-S promieniujące okresowo do lewej kończyny dolnej. (dowód:, opinia biegłych k. 11-13,24- 26, 34, przesłuchanie odwołującego –k.42-42v., 43, historia choroby –k. 20-22 i w aktach sprawy (...)/E. (...).2016)

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Odwołujący był pouczany o możliwości prowadzenia postępowania dowodowego i sposobie przeprowadzenia wniosków. Odwołujący pouczenia zrozumiał. Odwołujący nie wniósł o przeprowadzenie badania przez biegłych innych specjalności z uwagi na schorzenia układu naczyniowo-sercowego, (opisane symbolem 07-S).

Sąd dał wiarę przesłuchanemu odwołującemu.

Sąd dał wiarę kopiom dokumentów dołączonych do sprawy, gdyż żadna ze stron nie kwestionował ich prawdziwości.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm.) w art. 3 ust 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. (Dz. U. z dn. 1.03.2002 r.).

Zgodnie z art. 4 ust. 2. ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm.) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu:

- niezdolną do pracy lub
- zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub
- wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Było bezsporne, że odwołujący jest niepełnosprawnym w stopniu umiarkowanym na skutek schorzenia opisanego symbolem 05-R na stałe. Odwołujący w swoim odwołaniu żądał przyznania karty parkingowej, co powtórzył na rozprawie w dniu 30.08.2017r.(k.42).

Obecnie badaniem przedmiotowym biegły neurolog stwierdził niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa L-S, objawy rozciągowe są ujemne, chód powolny, ale wydolny (badany zgłosił się z 2 kulami łokciowymi).

Biegły neurolog ustalił, że nerwy czaszkowe pozostają bez zmian. Kończyny górne - siła i napięcie mięśniowe prawidłowe, odruchy z kończyn górnych są bez zaburzeń czucia, a kończyny dolne mają siłę i napięcie mięśniowe prawidłowe. Biegły ustalił, że objawy rozciągowe obustronnie ujemne: (-), OK (+),(=), OA(+),(=), śladowe, bez zaburzeń czucia, próby zbornościowe i próba Romberga prawidłowe. Ruchomość kręgosłupa szyjnego biegły ocenił jako prawidłową. Niewielkie ograniczenie ruchomości kręgów L-S (p-p 25 cm), napięcie mięśni międzykręgowych przykręgosłupowych ok. L-S nieco wzmożone po stronie prawej.

Biegły podkreślił, że mimo iż z powodu w/w dolegliwości w I.2014 i IX.2015 wykonano zabieg PLDD na poziomie L3 /L4 ,L4/L5. i leczenie operacyjne- wykonano odbarczenie stenozy zachyłkowej kręgowej na poziomie L4/ L5 oraz

mikrochirurgiczne usunięcie przepuklin to po każdym zabiegu następowała poprawa przez ok. 6 m-cy. Obaj biegli stwierdzili, że odwołujący obecnie jest leczony w Poradni Neurochirurgicznej okresowo z rehabilitacją ambulatoryjną (ostatnia w II.2017r.), zaś w I/II.2016r. była przeprowadzona rehabilitacja w Oddziale Rehabilitacji Diennej. Odwołujący doraźnie przyjmuje leki przeciw - bólowe, np.: K..

Biegły neurolog podkreślił, że w/w schorzenie powoduje naruszenie sprawności organizmu - badany wymaga czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnieniu ról społecznych, co odpowiada definicji umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Biegły neurolog uzasadnił, że ze względu na wiek badanego i charakter schorzenia (nie rokuję poprawy) umiarkowany stopień niepełnosprawności orzekł na stałe.

Biegli neurolog i ortopeda wskazali, że chód odwołującego jest samodzielny, naprzemienny powolny, ale wydolny, bez utykania, nie możliwy na palcach i piętach. Badany zgłosił się z 2 kulami łokciowymi. Biegły ortopeda (w opinii głównej i uzupełniającej) stwierdził także, że kończyny górne mają prawidłowe obrysy, w prawidłowym zakresie są ruchome, mają symetryczne długości i obwodach. Siła mięśniowa symetryczna 5 wg L.. Manualnie sprawny. Kregosłup C i Th w normie. Lordoza lędźwiowa zniesiona, ruchy kręgosłupa zachowane w pełnym zakresie, objaw szczytowy ujemny, (...) ocm, objawy rozciągowe ujemne. W zakresie kończyn dolnych ruchu bioder 0-95 stopni, kolan 0-120 stopni.

Odwołujący zatem nie spełnia przesłanek określonych w art.8 ust.3a pkt.1 ustawy z dn.20 czerwca 1997- Prawo o Ruchu Drogowym (nie stwierdza się znacznie ograniczonej możliwości samodzielnego poruszania się).

Biegli ortopeda i neurolog dokonali swych spostrzeżeń osobiście, a wyniki badania oparli również na podstawie analizy odwołania oraz dokumentacji z akt sprawy.

Obaj biegli nie widzieli podstaw merytorycznych do podzielenia stanowiska odwołującego w kwestii Karty Parkingowej i stwierdzili, że odwołujący nie spełnia przesłanek z Ustawy o Ruchu Drogowym i nie wymaga przyznania Karty Parkingowej, wskazując, że przedłożone przez niego pisma nie wnoszą mc istotnego do sprawy i na ich podstawie brak jest podstaw do zmiany opinii biegłego ortopedy, gdyż przedłożona dokumentacja kardiologiczna potwierdza problemy z układem sercowo-naczyniowym, jednak nie wpływające na zdolność poruszania się powoda.

W zakresie dowodu z opinii biegłych należy podkreślić, iż Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

W niniejszej sprawie sporządzone dotychczas w sprawie opinie są przejrzyste, logiczne i wyczerpujące, zatem w konsekwencji nie wzbudza wątpliwości Sądu.

Artykuł 6 b ust. 3 pkt 9 ustawy z dnia 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2011r., nr 127, poz. 721, z późn. zm.) określa warunki spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.). W przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności spełnienie wymienionych przesłanek może zostać stwierdzone jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu) lub 10-N (choroba neurologiczna).

Na podstawie wydanego przez zespół orzekania, m.in. orzeczenia o stopniu niepełnosprawności i orzeczenia o wskazaniach do ulg i uprawnień wraz za wskazaniem rodzaju niepełnosprawności, o których mowa w art. 6b ust. 3 pkt 9 ustawy, karta parkingowa jest wydawana na podstawie art. z dnia 8 ust 5 c ustawy z dnia 20.06.1997r. prawo o ruchu drogowym na okres nie dłuższy niż 5 lat. Dotychczasowe karty parkingowe zachowały ważność do czerwca 2014r. Od dnia 01.07.2014r. ponownie oceniane są uprawnienia poszczególnych niepełnosprawnych w tym zakresie.

Przepis art. 8 ust. 3a cyt. ustawy wskazuje, że kartę parkingową wydaje się osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znaczenie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się. Powinien być on wykładany jednocześnie z § 5 ust 2 w zw. z § 30 i 32 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15.07.2003r., w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. nr 139, poz. 1328, z późn. zm.- jt. z 2015r., poz.1110), które wskazują , że zmiany pourazowe są oceniane w zależności od stopnia uszkodzenia i możliwości kompensacji podczas samodzielnego poruszania się i przemieszczania.

W świetle zebranego materiału dowodowego należy stwierdzić, że odwołujący nie spełnia przesłanek z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. prawo o ruchu drogowym.

Mimo zaliczenia do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, na skutek schorzenia opisanego symbolem 05-R na stałe, nie występują u odwołującego tak istotne ograniczenia możliwości samodzielnego poruszania się, które nie podlegają możliwości kompensacji. Odwołujący ma możliwość wyrównywania dysfunkcji ruchowych poprzez przedmioty ortopedyczne, jakimi są kule łokciowe. Odwołujący przystosował się do problemów związanych z trudną sytuacją zdrowotną. Biegli ortopeda i neurolog stwierdzili, że z powodu choroby zwyrodnieniowo-dyskopatycznej kręgosłupa i pourazowego zwyrodnienia stawu kolanowego w istotny sposób obniżona jest zdolność do pracy, ale jest brak podstaw do przyjęcia, że odwołujący nie może się przemieszczać. Czyni to o kulach, ale chodzi, jest w stanie dojść z samochodu do budynku Sądu. Odwołujący sam przyznał to na rozprawie.

Skoro możliwość samodzielnego poruszania się odwołującego nie jest ograniczona w stopniu znacznym, to Sąd opierając się na analizie treści opinii powołanych w niniejszej sprawie biegłych uznał, że odwołanie podlega oddaleniu. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i w oparciu o treść art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. odwołanie oddalił.

SSR Barbara Kokoryn